

Fred og folkeforsoning

1., 2., 3. desember.

Krigen er et faktum. Lidelse, frykt og bitterhet fyller verden. Håpløshet og sjøloppgivelse brer seg.

Vi vet at Gud har en plan også i denne situasjon — for hver enkelt av oss og for Norden. Vi vet også at mennesker som lytter til Gud og lyder ham, har et særlig ansvar i denne tia. Mennesker ledet av **Gud**, skal forberede den **fred** og **folkeforsoning** mellom folkene som må komme.

I denne tia kaller Gud på en ganske særskilt måte på oss mennesker. Overfor de veldige begivenheter faller mye smått bort, og sansen for det vesentlige våkner. Alvoret gjør menneskene lydhøre for det kristne budskapet.

Gud holder oss ikke utafør krigen forat vi skal ha det godt og bekvemt midt i en kjempende verden. Han bevarer oss for å kunne bruke oss til den **forsoning** som må komme. Dette er vårt eneste, virkelige forsvar, men det forutsetter at vi er villige til å ta imot fra Gud den livskvalitet som er nødvendig for denne tjeneste.

En indre **fred i Norge** er forutsetningen for denne **forsoning** og den blir til virkelighet når enhver av oss tar ansvar for **fred** i sitt hjem — forretning og sin landsdel. Ved vår holdning skal statsmennene bli drevet fram og få basis for sin innsats for **fred** og **folkeforsoning**.

Kan vi i **Norge** bli virkelige forsonere? Ja, ved å stille krav til oss sjøl — kan vi hjelpe andre. Ved å skape en ny atmosfære, kan vi drepe krigen. Vi kan være med hver enkelt av oss og skape denne nye atmosfære når vi går inn for den tru at krigen er unødvendig råskap. Slaveriet er utdødd, der er ikke klima for det lenger. Krigen vil leve akkurat så lenge som vi med våre sinn skaper klima for den.

For den indre **fred** er hver nordmann ansvarlig, og må være villig til å bringe de personlige ofre som kreves. De ofre som er nødvendige for å skape en varig **fred** er intet sammenliknet med

de unyttige ofre som krigen krever.

Vil du at verden skal bli anderledes? Vil du begynne med deg sjøl?

Jeg tror at Gud har en plan som kan bygge bru mellom alle mennesker og nasjoner, og at du og jeg har del i denne plan. Jeg tror at Gud som skapte **fred** i mitt sinn — i mitt hjem — i min forretning, er igår og idag den samme, ja til evig tid. Hans allmakt formår å skape **fred** i indi-

videt, nasjonen og verden.

Vi lever på en vulkan. Ingen vet hva morgendagen bringer. Det eneste vi vet er, at Gud har vist oss en vei, og at denne er den eneste løsning på alle problemer, såvel nasjonale som individuelle. Veien ut, og den eneste veien ut går i: Hans fotspor **Men det haster.**

Framtia ligger hos de mennesker og de nasjoner som lytter til Gud — og **adlyder.**

S. Aas Kyvig.

Fred og folkeforsoning.

1., 2. og 3. desember.

Krigen er et faktum. Lidelse, frykt og bitterhet fyller verden. Håpløshet og selvoppgivelse brer sig.

Vi vet at Gud har en plan også i denne situasjon — for hver enkelt av oss og for Norden. Vi vet også at mennesker som lytter til Gud og lyder ham, har et særlig ansvar i denne tiden. Mennesker ledet av Gud, skal forbedre den fred og forsoning mellom folkene som må komme.

I denne tiden kaller Gud på en ganske særskilt måte på oss mennesker. Overfor de veldige begivenheter faller mye smått bort, og sansen for det vesentlige våkner. Alvåret gjør menneskene lydøre for det kristne budskapet.

Gud holder oss ikke utenfor krigen forat vi skal ha det godt og bekvemt midt i en kjempende verden. Han bevarer oss for å

kunne bruke oss til den forsoning så må komme. Dette er vårt eneste, virkelige forsvar, men det forutsetter at vi er villige til å ta imot fra Gud den livskvalitet som er nødvendig for denne tjeneste.

En indre fred i Norge er forutsetningen for denne forsoning og den blir til virkelighet når enhver av oss tar ansvar for fred i sitt hjem — forretning og sin landsdel. Ved vår holdning skal statsmennene bli drevet frem og få basis for sin innsats for fred og folkeforsoning.

Kann vi i Norge bli virkelige forsonere? Ja, ved å stille krav til oss selv — kann vi hjelpe andre. Ved å skape en ny atmosfære, kann vi drepe krigen. Vi kann være med hver enkelt av oss å skape denne nye atmosfære når vi går inn for den tro at krigen er unødvendig råskap. Slaveriet er utdødt, der er ikke klima for det lenger. Krigen vil leve okkurat så lenge som vi med våre sinn skaper klima for den.

For den indre fred er hver nordmann ansvarlig, og må være villig å bringe de personlige ofre som kreves. De ofre som er nød-

vendige for å skape en varig fred er intet sammenlignet med de unyttige ofre som krigen krever.

Vil du at verden skal bli anderledes? Vil du begynne med dig selv?

Jeg tror at Gud har en plan som kann bygge bro mellom alle mennesker og nasjoner, og at du og jeg har del i denne plan. Jeg tror at den Gud som skapte fred i mitt sinn — i mitt hjem — i min forretning, er igår og idag den samme, ja til evig tid. Hans allmakt formår å skape fred i individet — nasjonen — og verden.

Vi lever på en vulkan. Ingen vet hvad morgendagen bringer. Det eneste vi vet er, at Gud har vist oss en vei, og at denne er den eneste løsning på alle problemer, såvel nasjonale som individuelle. Veien ut, og den eneste veien ut går i: Hans fotspor. Men det hast er.

Fremtiden ligger hos de mennesker og de nasjoner som lytter til Gud — og adlyder.

S. Aas Kyvig.

Fred og folkeforsoning.

1., 2., 3. desember.

Krigen er et faktum. Lidelse, frykt og bitterhet fyller verden. Håpløshet og selvoppgivelse brer sig.

Vi vet at Gud har en plan også i denne situasjon — for hver enkelt av oss og for Norden. Vi vet også at mennesker som lytter til Gud og lyder ham, har et særlig ansvar i denne tiden. Mennesker ledet av Gud, skal forberede den fred og forsoning mellom folkene som må komme.

I denne tiden kaller Gud på en ganske særskilt måte på oss mennesker. Overfor de veldige begivenheter faller meget smått bort, og sansen for det vesentlige våkner. Alvoret gjør menneskene lydhøre for det kristne budskapet.

Gud holder oss ikke utenfor krigen forat vi skal ha det godt og bekvemt midt i en kjempende verden. Han bevarer oss for å kunne bruke oss til den forsoning som må komme. Dette er vårt eneste, virkelige forsvar, men det forutsetter at vi er villige til å ta imot fra Gud den livskvalitet som er nødvendig for denne tjeneste.

En indre fred i Norge er forutsetningen for denne forsoning og den blir til virkelighet når enhver av oss tar ansvar for fred i sitt hjem — forretning og sin landsdel. Ved vår holdning skal statsmennene bli drevet frem og få basis for sin innsatts for fred og folkeforsoning.

Kan vi i Norge bli virkelige forsonere? Ja, ved å stille krav til oss selv — kan vi hjelpe andre. Ved å skape en ny atmosfære, kan vi drepe krigen. Vi kan være med hver enkelt av oss å skape denne nye atmosfære når vi går inn for den tro at krigen er unødvendig råskap. Slaveriet er uddødt, der er ikke klima for det lenger. Krigen vil leve akkurat så lenge som vi med våre sinn skaper klima for den.

For den indre fred er hver nord-

mann ansvarlig, og må være villig å bringe de personlige ofre som kreves. De ofre som er nødvendige for å skape en varig fred er intet sammenlignet med de unyttige ofre som krigen krever.

Vil du at verden skal bli anderledes? Vil du begynne med dig selv?

Jeg tror at Gud har en plan som kan bygge bro mellom alle mennesker og nasjoner, og at du og jeg har del i denne plan. Jeg tror at den Gud som skapte fred i mitt sinn — i mitt hjem — i min forretning, er igår og idag den samme, ja til evig tid. Hans allmakt formår å skape fred i individet — nasjonen — og verden.

Vi lever på en vulkan. Ingen vet hva morgendagen bringer. Det eneste vi vet er, at Gud har vist oss en vei, og at denne er den eneste løsning på alle problemer, såvel nasjonale som individuelle. Veien ut, og den eneste veien ut går i: Hans fotspor. Men det haster.

Fremtiden ligger hos de mennesker og de nasjoner som lytter til Gud — og adlyder.

S. Aas Kyvig.

Hallo! Hallo! Ungdom!

VI INNBYR

Handelsskole-elever
Gymnasiaster
Middelskole-elever
Husmorskolens elever
Idrettslagenes medlemmer
Turnforeningens
Handelsfunksjonærer
Kontorfunksjonærer
Speidere
Fjell-lagenes medlemmer
Godtemplar ungdom
Avholds-ungdom
Fotballklubbene
Cykkelklubben
Svømmeklubben
Arbeidernes A. U. L.

og alle unge forøvrig til et møte hvor ungdom vil tale om hvorledes all ungdom kan mobiliseres for

FRED OG FORSONING

i

Totallokalet, søndag førstk.

kl. 20½.

Kristen Ungdom.

Det store fellesmøte i Vår Frelasers kirke igår kveld.

En fullsatt kirke i bønn om fred og forsoning.

De forskjellige kristelige samfund var igår kveld samlet i kirken til sig til Herren i ydmykhet begynner les bønn. Møtet blev åpnet ved at forsamlingen sang salmen: Vreden din avvend, Herre Gud i nåde. Deretter blev det avlagt flere korte vidnesbyrd.

Res. kap. Hovda talte først i tilknytning til Joh. 14: «Eders hjerte forferdes ikke, tro på Gud og tro på mig». Vi har alle lett for å bli motløse, men da er det godt å vite at der er en Gud som styrer. Derfor er det også vi samles i kirken til bønn for oss selv og for våre brødre ute i verden.

Efter et par vers av «Velt alle dine veier» talte så pastor Holen. Han begynte med å si at verden oplever idag så forferdelige ting som aldri før. Spørsmålet er: Kan vi gjøre noe og hvad kan vi gjøre? Vi vil ikke slutte oss til idealistene. Det eneste vi kan gjøre er å forene oss i ydmyk syndserkjennelse. Vårt folks synd er at det har vendt Gud ryggen. Men når et folk vender et felles evangelisk møte og til felles håpet å løpe over det igjen. Derfor omvend eder og tro på evangeliet.

Bankasserer Helgeland uttalte at i en vanskelig og utrygg verden er det godt å vite at der er noe som er uforanderlig. Gud er den samme. Han har ikke forandret sig. Mennesker slutter avtaler og bryter dem, men Guds pakt står alltid fast.

Bestyrer Dybevik minnet om Jesu ord: «Dersom I ber Faderen om noe i mitt navn da skal jeg gjøre det». Taleren mente at det som kan redde folk og land, er sann gudsfrykt. La oss løfte hendene mot himmelen

som aldri før.

Stadsfysikus Rønnevig tok utgangspunkt i 1. Kor. 13, Paulus' sterke ord om kjærligheten. Hvad var egentlig grunnen til krigen? spurte taleren. For den kom jo ikke uventet. Alle hadde vi fryktet og ventet den. Grunnen til krigen må vi søke i det hat som rådet i forrige krig. Dette kommer før selve Versaillesstraktaten. Der må bli forsoning. Der må skapes en ny atmosfære av kjærlighet. Verden har manglet den. Og vi har

alle vært med på å skape den onde atmosfære. Bare en ting har vi å gjøre. Vi må på kne og tigge Gud om forlatelse for vår mangel på kjærlighet. Vi må be om forsoningens ånd, selvopofrelsens ånd og liv.

Lærer Martin Hope minnet om den gangen Jesus stillet stormen. Idag bryter havet som aldri før. Vi må si som Peter: Herre, hvem skal vi gå til? Du har det evige livs ord.

Lærer Austad vilde særlig understreke dette ordet: Ha tro til Gud. Han vilde også særlig lede oppmerksomheten på vår ungdom. De trenger særlig vår forbønn.

Prost Hougnæs som ledet møtet, talte til slutt.

De forskjellige talere ledet forsamlingen i bønn efter sitt vidnesbyrd.

Kirken var aldeles overfylt og alvoret ved situasjonen gjorde at der hele tiden hersket en alvorfull stemning.

Bønn om forsoning og fred.

En samling over folkegrenser for en verden i FRED.

Av stadsfysikus C. Magne Rønnevig.

I dagene 1.—2.—3. desember vil folk fra de forskjellige deler av verden samles i bønn for fred. Det blir en bønn fra millioner. En bønn

Den allmechtige fra en verden i nød.

Den 29. oktober innledet dr. Frank Buchmann kampanjen med en tale som blev kringkastet over Boston radio. Ved samme høve talte admiral Byrd, den amerikanske nasjonalhelten som fløi til nord- og sydpolen. Senere har det vært arbeidet over hele Amerika for at det amerikanske folk skal se sitt ansvar som folkeforsonere.

To amerikanske kringkastingsstasjoner har stilt sine stasjoner til disposisjon for forsoningsarbeidet i desemberdagene. Talene vil bli kringkastet over hele verden, og det er tanken at Europa skal svare med utsending til Amerika hvis det lar sig gjøre. Utsendingen vil finne sted kl. 23 aften, norsk tid, den 2. og 3. desember. Det arbeides med å få talene videresendt gjennom Hilversum radio., Nederland (langbølge). Nederland arrangerer stort offentlig møte i Amsterdam den 1. desember.

Her i Norden har regjeringene selv forberedt en folkeforsonings-

kampanje ved i kommunikéet av 19. oktober å erklære at de nordiske regjeringer ser det som Nordens kall å «virke i forsoningens tjeneste».

Idag, 1. desember, blir der her i byen holdt et stort almindelig møte i Vår Frelsers kirke med innledningstale av prost Hougsnæs. Senere vil der bli holdt taler om fred av forskjellige talere. Til slutt vil der bli holdt bønn for fred og forsoning mellom folkene. Andre trossamfund innbys.

I formiddag taler rektor Steen Bugge i radio i andaktstimen om folkeforsoning.

Imorgen, lørdag, er der høve til å legge ansvaret for fred og forsoning frem i de enkelte organisasjoners møter. I Totalen holder pastor Aarvold fredsforedrag. I andaktstimen om formiddagen taler pastor Ragnar Forbech om fred mellom folkene.

Søndag den 3. desember er konfirmasjonsdag. Også denne dag vil bli søke å få arbeidet for fred og forsoning mellom nasjonene frem i talen under gudstjenesten. Andre arrangements som vil bli truffet vil bli avertert.

C. Magne Rønnevig.

Kristen samling for fred og forsoning

Verdensteatret ble for lite til møtet i går.

Kristen samlings møte for fred og forsoning i Verdensteatret i går fikk så stor tilslutning at lokalet ble for lite. Frelsesarmeens Hornmusikk og Indremisjonens mannskor deltok. Res. kap. Pharo ledet møtet, som var preget av dypt alvor.

Res. kap. Sigurd Fjær var første taler. Han begynte med å si at våre hjerter blør i oss ved tanken på det som skjer i verden i dag. Derfor trenger vi å samles i bønn og om ordet som vitner om fred og frelse i Jesus Kristus. Kristenfolk verden over kommer sammen i denne tid, bøyer seg for Gud og gjør bot for seg selv. Det er veien en må gå. Vi trenger å renses så forsoningens ånd kan fylle oss. Jesus fra Nasaret og ingen annen makter å løse alle flokker når han får slippe

Kristen samling.

Møte i Verdensteatret.

Søndag middag holdes et møte for fred og forsoning i Verdensteatret. Det blir korte taler av representanter for forskjellige samfund. Ved denne anledning deltar Baptistkirken, Frelsesarmeen, Frimisjonen og statskirken. Dessuten får en sannsynligvis sang av Indremisjonens mannskor og musikk av Frelsesarmeens hornmusikk.

I disse alvorlige tider er det av stor betydning å møtes for å hjelpe hverandre til å finne inn til virkelig kristen livsholdning. Og det skulde være gildt om riktig mange, både unge og eldre, vilde delta. La Verdensteatret fylles på søndag!

Bønn om fred og forsoning.

Ikveld, fredag, vil det i Vår Frelzers kirke bli holdt et fellesmøte, hvortil alle organisasjoner og samfunn av kristelig art er innbudt. I vår tid har det tydelig latt seg merke en sterk trang til å tre frem for Guds åsyn i bønn. Mens tider og slekter skifter er Gud den samme evige. Midt gjennom historien merkes Gud, den almektiges hånd. Synden får lov å dra sine konsekvenser og menneskene får oppleve, at hva der såes må man også høste. Verden idag er en ulykkelig verden. Angst, usikkerhet har grepet folkene. Ingen vet hva morgendagen bærer i sitt skjød. Dette har brakt mange til å huske på den levende Gud og utvilsomt har mange bøtferdige hjerter steget opp til Guds trone. Hans løfter er også, at han vil høre og bønnehøre, når hjerter i tru og tillit løftes til ham. I fast forvissning om at hans løfter holder, vil vi fredag kveld samles til bønn i Vår Frelzers kirke. Møtet vil bli holdt heilt i evangelisk ånd og bønner vil bli det alt beherskende.

Gud gi oss da å samles der med bønner, som innrømmer for Herrens ansikt at vi har syndet og har ikke bedre fortjent. Men vi vil fly inn til hans nådes favn og legge alt fram for ham, som har alle tråder i sin hånd.

Kjære kristne i Haugesund! Vær med i tru på den ene og sanne Gud, vår Herre Jesu Kristi Fader, som er rund til å forlate og mektig i sin bønnehørelse. Vell møtt i kirken fredag i Jesu navn!

Sverre Hougsnæs.

Haugesunds Avis fredag 1. desbr. 1939

Bønn om forsoning og fred.

En samling over folkegrenser for en verden i fred.

I dagene 1., 2. og 3. desember vil folk fra de forskjellige deler av verden samles i bønn for fred. Det blir en bønn fra millioner. En bønn til Den allmechtige fra en verden i nød.

Den 29. oktbr. innledet Frank Buchmann kampanjen med en tale som blev kringkastet over Boston radio. Ved samme høve talte admiral Byrd, den amerikanske nasjonalhelten som fløi til Nord- og Sydpolen. Senere har det vært arbeidet over hele Amerika for at det amerikanske folk skal ta sitt ansvar som folkeforsoner.

To amerikanske kringkastingstasjoner har stillet sine stasjoner til disposisjon for forsoningsarbeidet i desemberdagene. Talene vil bli kringkastet over hele verden, og det er tanken at Europa skal svare med en utsending til Amerika hvis det lar sig gjøre. Utsendingen vil finne sted kl. 23 aften, norsk tid, den 2. og 3. desember. Det arbeides med å få talene videresendt gjennom Hilversum radio, Holland, (langbølge). Holland arrangerer stort offentlig møte i Amsterdam den 1. desember.

Her i Norden har regjeringene sely forberedt en folkeforsoningskampanje ved i kommunikeet av 19. oktober å erklære at de nordiske regjeringer ser det som Nordens kall å «virke i forsoningens tjeneste».

Kampanjen innledes her i Skandinavia ved at nordiske biskoper taler i Storkyrkan i Stockholm torsdag 30 november. Talene blev kringkastet.

Samme dags ettermiddag talte pastor Fjær i radio fra Trondheim.

Fredag 1. desember blir det her i byen holdt et stort alminnelig møte i Vår Frelzers kirke med innledningstale av prost Hougsnæs. Senere vil der bli holdt taler om fred av forskjellige talere. Til slutt vil der bli holdt bønn for fred og forsoning mellom folkene. Andre trossamfund innbys.

Fredag formiddag talte rektor Steen Bugge i radio i andaktstimen om Folkeforsoning.

Lørdag den 2. desember er der høve til å legge ansvaret for fred og forsoning frem i de enkelte organisasjoners møter. — I Totalen holder pastor Aarvold fredsforedrag. I andaktstimen om formiddagen taler pastor Ragnvald Forbech om Fred mellom folkene.

Søndag den 3. desember er konfirmasjonsdag. Også denne dag vil vi søke å få arbeidet for fred og forsoning mellom nasjonene frem i talen under Gudstjenesten. Andre arrangementer som vil bli truffet vil bli avertert.

C. Magne Rønnevig.